

Василь ГЕРАСИМ'ЮК

ЗАКЛИНАННЯ

*...і збуджує зоря, не розбудивши птиць
на помах крил. Шепочу на світанні:
нехай не спить любов. Нехай любов не спить.
Нехай не спить, як ліс. Його стежки в тумані*

*напружено тремтять. Від ніг, як від коліс,
відскакує каміння. І шепочу:
нехай не спить любов. Нехай не спить, як ліс,
ні вдень, ані вночі. Від ночі і до ночі.*

*Нехай пребуде тут. Нехай пребуде скрізь.
Я жив назустріч їй, хоч слів не мав, ні сили.
Любов не може спати, як Бог, як смерть, як ліс, —
хто б не прийшов, як я, непрошений і сивий.*

*Відлунням слів моїх виговжується мить,
стискають серце кільця літ зміїні.
Любов нехай не спить. Як ліс, нехай не спить,
завмерлий у світанку омовінні.*

*Затерплий кожен корінь. Кожна віть
відкрита вітру, птахи, зірці горній.
Він зветься Чорний Ліс, бо як любов не спить,
бо він не може спати, тому він чорний.*

*Тому тремтить зоря, тому при ній тремтить,
як стежка в лісі, птах у сновидінні.
Любов нехай не спить! Як ліс, любов не спить,
як Бог не спить, як смерть у сонячнім промінні.*

Василь GERACIM'YUK

СОНЕТ ПРОЩЕННЯ

*Бог обернувся у лебеда роздоріж.
Де роздоріжжя, Господи, в цій гонитві?
І не безбожність нині страшна, не витвір
її, а страшний Твій образ у кожній з ніш.*

*Демон із вістря голки грає на бритві.
Хто винуватцям простив, крім Одного лиш?
Карб Святослава глибший і більший, ніж
все, що цей край досяг у вітру ловитві.*

*Хто із Спасителем, той народився звиш,
навіть полігши за Україну в битві.
(Можна закреслити.) Сина спитай: «Простиш?»*

*(Знову закреслити.) Світ вже не той. Облиш.
Ти не простиш. Бо сам один не простиш
те, що прощається тільки в спільній молитві.*

СОНЕТ СМИРЕННЯ

*За таїнство ще до гріхопадіння –
тебе зустріти на життя земне,
за дар благий позбавлення мене
знання душі своєї й розуміння,*

*за владу слів, що твердша від каміння,
і зради слів одіння гамівне,
за страх, що день і ніч утробу тне,
й моєї плоті тління і томління*

*до неба серпня – першого з приміщень
могого духу – склав я похвалу,
що прийнята – нехай гроза періщить,*

*а блискавка із розчерком зловіщим
сонет смирення умліока знищить,
як демона, скидаючи в скалу.*